

Gästartist på Lindekullen

Fingerfärdig. "Det är ett ganska komplett instrument, du får ut mycket av bas och diskant", säger Jan Bengtsson. Här tränar han på sin italienska favorit i Hallaböke inför den första av allsångskvällarna på Lindekullen.

Bild: JAN BERGMAN

Dragspelet som glädjekälla

FEMSJÖ. Han spelar dragspel varje dag och oavsett vilket humör man på så är det ett som är säkert.

- Det är ett bra sätt att bli glad igen. Dragspelet ger mycket glädje för mig och för andra, säger Jan Bengtsson.

Varje dag efter jobbet som hydraulmekaniker på Bruket tar han en runda till föräldrarna Karl-Axel och Kerstin i Hallaböke, fikar och tränar en timme. Här har han tre dragspel stående. Sen hem till Övregård ut-

anför Rydöbruk och spelar en timme till. Där har han ett spel.

Dragspelsmusiken har följt honom genom livet från uppväxten i den gamla lärarbostaden i skolan i Femsjö där han gick en 1-3-klass.

- Många lägger av i tonåren och tycker det är fjantigt att spela. Men jag har inte lagt av och är nu 37 år och har spelat dragspel i 30.

En avgörande händelse var mötet med Kjell Nilsson i Lidhult som han gick en kurs för och fortsatte som hans privatelev.

- Det är tack vare honom att jag är den jag är. Han lär-

de mig noter och är den som betytt mest, säger Jan som lärt sig att blanda olika slags låtar och inte snöa in på en genre.

- Att vara så bred som möjligt. Och att man alltid ska försöka spela rätt. Ibland kan det vara jobbigt att få det perfekt.

Onsdagen den 4 augusti har Jan Bengtsson blivit inbjuden att som gästartist spela på den första av säsongens allsångskvällar på Lindekullen i Hyltebruk. Han räknar med att dra fem låtar.

- Jag brukar börja med en gammal känd låt, "Konvaljens avsked".

Som mest har han spelat

för 4 000 personer på Valarna i Falkenberg under en allsångskväll med Kicki Danielsson. Han spelar på kallas och bröllop. Och har uppträtt med stora namn som Nils Fläcke och Sören Rydgren.

- Jag vet knappt själv vad jag tycker bäst om. Spelar mycket Jularbo och Ragnar Sundquist. Inom det klassiska området italienarna Pietro Frosini och Pietro Deiro. Det blir Taube, lite jazz, tango och visor.

Att bli kallad virtuos tycker han nästan är jobbigt.

- Jag är ingen skrytsam person. Musiken får tala för sig själv.

Jan Bengtsson har aldrig noter med sig när han spelar.

- Så fort jag lärt mig ett stycke och det sitter i huvudet kastar jag noterna. Jag vet inte hur många jag har i huvudet, kanske ett par hundra. Det är roligt att spela de lite ovanligare låtarna. Vissa spelas nästan jämt, säger han.

Trots all tid han lägger på musiken får han tid till sitt andra stora intresse, motorcykelåkning som kan bära av ner genom Europa. Han är även jägare och har varit kartläsare i rally.

Jan Bergman
010-471 5116
jan.bergman@hallandsposten.se